

Όσο πιο φτηνός είναι ο πολιτικός, τόσο ακριβότερα στοιχίζει στη χώρα.



Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

Από την ημέρα που πάτησα το πόδι μου στην Ελλάδα έχω μιλήσει με πολλούς ανθρώπους, ταξιτζήδες, υπαλλήλους καταστημάτων, τραπεζικούς, εκπαιδευτικούς, φίλους και φίλους των φίλων και το μόνο συμπέρασμα είναι η οργή του κόσμου που πρέπει να πληρώσει από το υστέρημά του πολλές φορές τα λάθη, τις καταχρήσεις, τις μίζες και τις καραμπινάτες κλεψιές των άλλων.

Γι' αυτά όλα έχω εντοπίσει μια νοσταλγία για τον γύψο, όχι μόνο από ελληναίους που βρίσκονται στην καλή χαρά, περιμένοντας ν' αποβληθεί η Ελλάδα από την Ευρώπη για δέσουν τους συμπατριώτες τους, αλλά και από ανθρώπους δημοκρατικούς που έχουν αγανακτήσει επειδή είναι τα αθώα θύματα της μεγάλης ληστείας.

“Χρειαζόμαστε μια δικτατορία για να βάλει στην φυλακή τους κλέφτες”, λένε και τους υπενθυμίζω ότι στις δικτατορίες δεν πάνε μόνο οι κλέφτες στην φυλακή.

Είναι περίπου ιστορικό γεγονός ότι ο φασισμός ενισχύεται από τις πολιτικές και οικονομικές κρίσεις και η Ελλάδα μας έχει την κακοτυχία να υποφέρει πολιτικά και οικονομικά.

Γενική είναι η πεποίθηση πως για όλα φταίνε οι πολιτικοί χωρίς να γίνεται καμιά διάκριση ανάμεσα σε “κακούς” και “καλούς”, ακόμη και τα μικρά κόμματα παίρνει η μπόρα γιατί δεν είναι δυνατόν να μη γνώριζαν τις αθλιότητες αλλά δεν ενημέρωσαν τον ανίδεο λαό και αν δεν τις γνώριζαν τότε απέτυχαν στο καθήκον τους που είναι να ελέγχουν την κάθε κυβέρνηση. “Πάνω από όλα ο κυρίαρχος ε-

χθρός, ο στρατηγικός αντίπαλος είναι ο φασισμός. Όχι μόνο ο ιστορικός φασισμός, ο φασισμός τού Χίτλερ και τού Μουσολίνι, που ήταν σε θέση να κινητοποιήσει και να χρησι-

πρακτική τής αυταρχικής συμπεριφοράς τού Εγώ προς τον Άλλο”, είχε προβλέψει ο γνώριμός μας ποιητής, Κωστής Μοσκόφ, που είχε φιλοξενήσει το Ελληνικό Φεστιβάλ πριν πολλά

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Πάνω απ' όλα κυρίαρχος εχθρός είναι ο φασισμός

μοποιήσει τόσο αποτελεσματικά τους πόθους των μαζών, αλλά και ο φασισμός μέσα στο μυαλό μας, στην καθημερινή μας συμπεριφορά, ο φασισμός που μάς κάνει να λατρεύουμε την εξουσία, να ποθούμε ό,τι μάς υποδουλώνει και μάς εκμεταλλεύεται”, έγραψε ο Μισέλ Φουκό.

Ο φασισμός για την Ελλάδα δεν είναι πια μόνο μια απειλή για το πολίτευμα, σε πολλούς τομείς έχει ήδη εγκατασταθεί στο ρετιρέ.

“Φασισμός δεν είναι μόνο η ανοιχτή δικτατορία τού μεγάλου κεφαλαίου, που με τη δυνατότητα υπερεκμετάλλευσης των εργατών δίνει τη δυνατότητα παροχών (και έτσι στήριξης της) και στα μικροαστικά στρώματα χωριού και πόλης. Φασισμός είναι και η καθημερινή

χρόνια και ήταν η αιτία που για πρώτη και μοναδική φορά επισκέφθηκε την Κοινότητα ο Αρχιεπίσκοπος κ. Στυλιανός.

Η αυταρχική συμπεριφορά τής ελληνικής κυβέρνησης απέναντι στους εργαζομένους και συνταξιούχους με την μείωση των εσόδων τους και η αδυναμία της να δικάσει τουλάχιστον αν όχι να φυλακίσει μερικούς κλέφτες, για πολλούς Έλληνες είναι ένα είδος φασισμού.

Είναι χαρακτηριστικό τής ρατσιστικής φασιστικής αντιμετώπισης τής οικονομικής κρίσης το γεγονός ότι ενώ κάποτε αποδιοπομπαίοι τράγοι ήταν οι Εβραίοι, τώρα ακόμη και για τα ελλείμματα των ελληνικών νοσοκομείων κατηγορούνται οι μετανάστες και πρόσφυγες, λες και αυτοί έκαναν τα πάρτι των προμηθειών, την υπερτιμο-

λόγηση ιατρικών ειδών, την υπερ-συνταγογράφηση φαρμάκων. Για όλα φταίνε οι πρόσφυγες και μετανάστες που προσπαθούν να βγάλουν ένα κομμάτι ψωμί πουλώντας χαρτομάντηλα ή λουλούδια στα φανάρια.

Μια θλιβερή εξακρίβωσή μου είναι πως δεν έκλεβαν μόνο οι πολιτικοί και μεγαλοεπιχειρηματίες, αλλά και όποιος είχε τη δυνατότητα λόγω θέσεως ή αξιώματος. Ακόμη και ο ταξιτζής στη Ρόδο με έκλεψε προχθές, ενώ σ' ολόκληρη τη διαδρομή διαμαρτυρόταν για τους αστυνομικούς που δήθεν βγάζουν δύο ακόμη μισθούς πουλώντας προστασία στα νυχτερινά κέντρα τού νησιού! Μήπως δεν έκλεβαν οι εφοριακοί, ανώτεροι δημόσιοι και δημοτικοί υπάλληλοι, ακόμη και δικαστικοί; Με τη φθηνή δικαιολογία ότι αφού έκλεβαν οι άλλοι γιατί να μην κλέψουν κι' αυτοί, δεν άφησαν κολυμπηθρόξυλο.

Προσωπικά δεν πιστεύω ότι ο Έλληνας θα στραφεί στο φασισμό για τη σωτηρία του, άσχετα τού τί λέει εν βρασμώ ψυχής, γιατί από υπερηφάνεια τουλάχιστον δεν θ' ανεχθεί να τον κυβερνήσουν οι ανεγκέφαλοι χρυσαυγίτες.

Πιστεύω, όμως, ότι οι πολιτικοί όλων των κομμάτων πρέπει να κυνηγήσουν ανηλεώς τους κλέφτες, όποιοι και αν είναι, όπου και αν ανήκουν, όσο υψηλά και αν βρίσκονται. Όχι μόνο για να σώσουν τη δημοκρατία από τον φασισμό, ούτε για να ανακτήσουν σεβασμό και αξιοπρέπεια, αλλά για να εξιλεωθούν οι θεσμοί που πρόδωσαν τους θεματοφύλακές τους. Τον ελληνικό λαό.

* Το Ελληνικό Αυστραλιανό Συμβούλιο

Για άλλη μια και τελευταία φορά σας υπενθυμίζω τη δεξίωση για ενίσχυση τού Ελληνικού Αυστραλιανού Συμβουλίου, αύριο Παρασκευή βράδι στο Venus Reception Centre, Belgrave Street, δίπλα στον ιερό ναό τής Αναστάσεως τού Χριστού στο Κόγκαρα.

Ούτε χρειάζεται να επαναλάβω άλλη μια φορά τον σπουδαιότατο ρόλο τού Ελληνικού Αυστραλιανού Συμβουλίου, τού μόνου φορέα μας που ασχολείται αποκλειστικά και με μεγάλη επιτυχία με τα εθνικά θέματα.

Αύριο βράδι, λοιπόν, ώρα 7.30 σας καλώ να βοηθήσετε με την παρουσία σας και τον οβολόν σας περνώντας μια πολύ ευχάριστη βραδιά με τον DJ Γιάννη Μαζμανίδη (μπράβο Γιάννη!) και το χορευτικό συγκρότημα τού Δημήτρη Πετρόπουλου.

* Τα εθνικά επί τάπητος

Αίσθηση προκάλεσε την προπερασμένη Τρίτη σε κατάμεστη αίθουσα (ενώ χρειάστηκε να επιστρατευτούν και διπλανές) τού ξενοδοχείου “Μεγάλη Βρετανία”, τού διεθνούς κύρους ακαδημαϊκού σερ Βασιλείου Μαρκεζίνη. Ο κ. Μαρκεζίνης, ενώπιον ενός κοινού άνω των 2.500 ατόμων(!), που συμπεριελάμβανε πολλές προσωπικότητες από τον πολιτικό, δημοσιογραφικό, α-

καδημαϊκό και επιχειρηματικό χώρο, έδωσε μια διάλεξη σχεδόν δύο ωρών χωρίς να διαβάσει από κείμενο, για την εξωτερική πολιτική τής Ελλάδας.

Στην ομιλία του, που περιείχε αρκετά ενδιαφέροντα σημεία, προέβαλε τις απόψεις ότι η Ελλάδα πρέπει να τηρήσει μια πολιτική ίσων αποστάσεων από τις ΗΠΑ και τη Ρωσία και ότι η Τουρκία παραμένει μια εχθρική δύναμη με επιθετικές βλέψεις προς τη χώρα μας.

Το κοινό έμοιαζε να στηρίζει την προσέγγιση αυτή και τον χειροκρότησε θερμά.

Μετά το τέλος τής ομιλίας του, ο κ. Μαρκεζίνης υπέγραψε αντίτυπα τού νέου βιβλίου του “Μια νέα εξωτερική πολιτική για την Ελλάδα” (εκδόσεις Λιβάνη).

* Τραπεζική αισχροκέρδεια

Εντάξει, δεν χρειαζόταν να μάς αποδείξουν οι τράπεζες την παντοδυναμία και την αλαζονία με την οποία μάς την επιβάλουν, αλλά το έκαναν για να μάς υπενθυμίσουν ποιός κάνει κουμάντο σ' αυτή τη χώρα.

Η Αποθεματική Τράπεζα Αυστραλίας αύξησε τα επιτόκια κατά 0,25% “προληπτικά” δήθεν και πιο “προληπτικά” ακόμη η National Bank of Australia αύξησε τα δικά της επιτόκια κατά 0,45% για να

χρεοκοπήσουν “προληπτικά” μερικές χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις και νοικοκυριά.

Και οι πολιτικοί μας τί κάνουν; Η πρωθυπουργός μας, Τζούλια Γκίλαρντ, νιάζεται περισσότερο να αποφυλακιστεί στην Ινδονησία μια καταδικασμένη έμπορος ναρκωτικών, ενώ ο σκιώδης Θησαυροφύλακας, Τζο Χόκι, ζητεί ρυθμίσεις για να μην μπορούν οι τράπεζες ν' αυξάνουν τα επιτόκια επειδή γνωρίζει ότι κάτι τέτοιο ίσως να μην είναι εφικτό, αλλά λόγος να γίνεται. Αλλά ούτε λόγος να γίνεται για να φορολογούνται τα υπερκέρδη των τραπεζών, αφού ούτε ν' ακούσει τέτοιο πράγμα θέλει ο κ. Χόκι.

* Καλό!

Ήταν ένας πισιρικός στο πάρκο και βλέπει μία έγκυο:

- Γιατί είναι φουσκωμένη η κοιλιά σου; την ρωτάει.

- Γιατί έχει ένα μωρό μέσα.

- Είναι καλό μωρό;

- Φυσικά!

- Και τότε γιατί το έφαγες;

Ακόμη ένα:

Τι βλέπει μια γυναίκα σε ένα λευκό φύλλο χαρτί; Τα δικαιώματά της.